பொருளடக்கம்

இஹ்யாவு உலூமித்தீன்

நோன்பின் மாண்பு

மூலம் :

இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்)

தமிழில் :

எம்.ஆர்.எம். முகம்மது முஸ்தபா

சுலைமானியா பப்ளிஷர்ஸ்
மஃமூர் சென்டர், முதல் மாடி,
81, அங்கப்பன் தெரு, சென்னை - 600001.
போன்: 517396 தபால் பெட்டி: 1886

பொருளடக்கம்
உரிமைப் பதிவு.

முதற் பதிப்பு	ஜூன் 1982
இரண்டாம் பதிப்பு	பிப்ரவரி 1985
மூன்றாம் பதிப்பு	ஜனவரி 1997

விலை : ரூ. 7-00

அச்சிட்டோர் :

மில்லத் பிரிண்டர்ஸ்
16, அப்புமேஸ்திரி தெரு,
சென்னை-600001.

முகவுரை

அறிவுலகப் பேரொளி ஆவார்கள் இமாம் கஸ்ஸாலி (ரஹ்) அவர்கள். அவர்கள் எழுதிய நூல் 'இஹ்யாவு உலூமித்தீன்,' அது நாற்பது அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. அவற்றில் ஒன்று 'கிதாப் அஸ்ராருஸ் ஸவ்ம்'. அதுவே இந்நூல்.

இதில் இமாம் அவர்கள் நோன்பின் மாண்பைப்பற்றி ஆராய்கிறார்கள். அவர்கள் விளக்கிக் கொண்டு செல்லும் போது நாம் வியக்காமல் இருக்கமுடியவில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களின் சிந்தனை ஓட்டத்தை நம்மால் பின் தொடர முடியாதிருக்கிறது.

இயன்ற மட்டும் முயன்று தெளிவாக இந்நூலை அல்லாஹ் உதவியால் தமிழாக்கியுள்ளேன்.

'இஹ்யா'வின் மற்ற நூல்களைப் போலவே இந்நூலையும் மக்கள் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

சென்னை

21-6-82 M. R. M. முகம்மது முஸ்தபா

பொருளடக்கம்

நோன்பின் மாண்பு

நோன்பின் அந்தரங்கங்கள்

அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும். அவன், ஷைத்தானின் சூழ்ச்சிகளிலிருந்தும் தன் அடியார்களைக் காத்துப் பெரும் கருணை புரிந்திருப்பவன். அவன், தன் நேசர்களுக்கு நோன்பை ஓர் அரணாகவும் கேடயமாகவும் ஆக்கி அதன் மூலம் ஷைத்தானின் நம்பிக்கைகளை நாசமாக்கியவன், ஷைத்தானின் சதித்திட்டங்களை நிர்மூலப்படுத்தியவன். அவன், அவர்களுக்கு சுவர்க்கத்தின் வாயில்களைத்திறந்து விட்டவன். இரகசிய இச்சை என்னும் வாயில் வழியாகவே அவர்களின் இதயங்களுக்குள் ஷைத்தான் செல்கிறான் என்று அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவன். அந்த இரகசிய இச்சையை அடக்குவதன் மூலமே ஆன்மா தன்னுடைய மேலான நிலையை உறுதிப்படுத்த முடியும் என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியவன். அந்த அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும் உரியதாகும்.

''நோன்பு பொறுமையில் பாதி'' என்றும், ''பொறுமை இறை நம்பிக்கையில் பாதி'' என்றும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். அதை வைத்துப் பார்க்கும் போது நோன்பு இறை நம்பிக்கையில் கால் பாகமாகிறது. மேலும் அது, அல்லாஹ்வுக்கும் அதற்குமுள்ள தனிப்பட்ட தொடர்பின் காரணமாக (இஸ்லாத்தின்) மற்றத் தூண்களை விட்டும் தனித்து விளங்குகிறது.

அதனால்தான் அல்லாஹ் தன் தூதர் மூலம் கூறுகிறான்: ''நோன்பைத் தவிர்த்து மற்ற நற்செயல்கள் ஒவ்வொன்றும் பத்திலிருந்து எழுநூறு மடங்கு கூலி பெறும். நோன்பு எனக்காக நோற்கப்படுகிறது. அதற்குக் கூலி நானே கொடுப்பேன்.''

மேலும் அல்லாஹ் கூறுகிருன்: ''பொறுமையாளர்கள் கூலி கொடுக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி அளவுடையதாக இருக்காது."

நோன்பு பொறுமையின் ஒரு பாதியாகும். அதற்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி கணக்கையெல்லாம் கடந்திருக்கும். அதன் மேன்மையை அறியவேண்டுமாயின் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் இந்தச் சொற்களை நீங்கள் நினைவு படுத்திப் பார்க்க வேண்டும்: ''எவன் கையில் என் உயிர் உளதோ (அவன் மீது ஆணையாக) நோன்பாளியின் வாயிலிருந்து வரும் காற்ருனது அல்லாஹ்வின் முன் நறுமணமுள்ள கஸ்தூரியை விட அதிக வாசனையுள்ளதாகவும், அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும்,"

மேலும் அல்லாஹ் கூறுகிருன்: ''நோன்பாளி எனக்காக, உண்பதையும், பருகுவதையும் விலக்குகிருன், உண வசையை அடக்குகிருன். எனவே நானே அவனுக்குக் கூலி கொடுப்பேன்."

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிருர்கள்: ''நிச்சய மாக சுவர்க்கத்திற்கு ஒரு வாயில் இருக்கிறது. அதன் பெயர் அல்ரையான். அதன் மூலம் நோன்பாளிகளைத் தவிர்த்து வேறு எவரும் நுழைய முடியாது." மேலும் அவர்கள் கூறுகிருர்கள்: ''நோன்பு வைத்தவருக்கு இரண்டு இன்பங்கள் தயாராக இருக்கும். (ஒன்று) நோன்பைத் திறக்கும் இன்பம், (இரண்டு) அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கும் இன்பம்,"

இன்னெரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் சொன்ஞர்கள்: ''ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு வாயில் உண்டு. வணக்கத்தின் வாயில் நோன்பாகும்."

மேலும் அவர்கள் கூறினர்கள்: 'நோன்பாளியின் உறக்க மும் வணக்கமாகும்."

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூ ஹுரைரா (ரலி) அறிவிக்கிருர்கள்: ''ரமலான் மாதம் வந்துவிட்டால் சுவர்க்கத்தின் வாயில்கள் திறக்கப்படு

கின்றன, நரகத்தின் வாயில்கள் மூடப்படுகின்றன. அந்த சமயம் எல்லா ஷைத்தான்களுக்கும் விலங்கிடப்படுகிறது. அறிவிப்பாளர் ஒருவர், 'நன்மையைத் தேடுபவர்களே! இங்கே வாருங்கள்! தீமையை விரும்புபவர்களே! இங்கே வராதீர்கள்!!' என்று கூவுகிறார்''

''சென்ற நாட்களில் நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்தவை களின் காரணமாக மிக்க தாராளமாக இவைகளைப் புசியுங்கள், அருந்துங்கள் (என்று கூறப்படும்)." (69:24)

அல்லாஹ்வின் இந்தச் சொற்களை விளக்கும்போது வாக்கீ கூறினார்; ''சென்ற நாட்கள்'' என்பவை நோன்பு வைத்திருந்த நாட்களாகும். ஏனெனில் அந்த நாட்களில் தாம் (ஆண்களும், பெண்களும்) உண்பதிலிருந்தும், பருகுவதி லிருந்தும் விலகியிருப்பார்கள்.''

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களே மனிதனை அமரர் நிலைக்கு உயர்த்தும் விஷயங்களில் உலக இன்பங்களைத் துறப்பதையும், நோன்பு நோற்பதையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்விதம் கூறினார்கள்: நிச்சயமாக, அல்லாஹ் தன் அமரர்களை உலக இன்பங்களைத் துறந்த இளைஞனுடன் போட்டியிட வைப்பான். அல்லாஹ் சொல்வான்: 'எனக்காக தன் உடல் இச்சையை அடக்கிய இளைஞனே! எனக்கு (நீ) உன் வாழ்வின் பிரதானப் பகுதியை அர்ப்பணித்தாய். நீ என் பார்வையில் என் அமரர்களில் ஒருவன் போன்றே இருக் கின்றாய்' என்று."

மீண்டும் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ''நோன்பைப் பற்றி அல்லாஹ் தன் அமரர்களிடம் (இவ் விதம்) கூறுவான்: 'என் அமரர்களே! என் அடியானைப் பாருங்கள்!! அவன் தன் உடல் இச்சையை அடக்கினான், தன் இன்பங்களை ஒதுக்கினான், உண்பதையும் பருகுவதையும் விலக்கினான். அவன் இவை அனைத்தையும் எனக்காகச் செய்தான்."

அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ''அவர்கள் செய்த (நற்) காரியங்களுக்குக் கூலியாக நாம் அவர்களுக்காக(ச் சித்தப் படுத்தி) மறைத்து வைத்திருக்கும் கண் குளிரக் கூடிய (சன்மானத்)தை எவராலும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. (அவ்வளவு மேலான) சன்மானங்கள் அவர்களுக்குச் சித்தப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.'' (32:17)

'அவர்கள் செய்த (நற்) காரியங்கள்' என்பது நோன்பைத் தான் என்று கூறப்படுகிறது, ஏனெனில் அல்லாஹ் சொல்கிறான்: ''நிச்சயமாக, பொறுமையாளர்கள் கூலி கொடுக்கப் படுவர். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி அளவுடைய தாக இருக்காது.''

இவ்விதம், நோன்பு வைப்பவருக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி தாராளமானதாயிருக்கும், அளவற்றதாயிருக்கும், கற்பனைக்கும், கணக்கிற்கும் அப்பாற்பட்டதாயிருக்கும். இப்படி இருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதேயாகும். ஏனெனில் நோன்பு அல்லாஹ்வுக்குச் சொந்தமானதாகும். எனவேதான் எல்லா வணக்கங்களும் அல்லாஹ்வுக்குச் சொந்தமானவையா யிருந்தாலும் நோன்பு (அவை அனைத்தையும்விட) மேலான தாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூமி முழுவதும் அல்லாஹ்வுக்குச் சொந்தமானதாயிருந்தாலும் பைத்துல்லாஹ் என்னும் அல்லாஹ்வின் வீடு மட்டும் அல்லாஹ்வுக்கும் அதற்குமுள்ள விசேஷ உறவின் காரணமாக மேலானதாக ஆக்கப்பட்டிருப் பதை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

நோன்பிற்கு இரண்டு தன்மைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தன்மைகளால் அது அல்லாஹ்வுக்குச் சொந்தமான தாக ஆகிறது. ஒன்று. அது (இச்சைகளை) விடுவது (இன்பங் களைத்) துறப்பதாக இருக்கிறது. மேலும் அது மனிதர்களின் பார்வையிலிருந்தும் மறைந்திருக்கிறது. அதே சமயம் மற்ற வணக்கங்களெல்லாம் வெளிப்படையானவையாக இருக் கின்றன. அவை மனிதர்களின் பார்வைக்குத் தெரிகின்றன. நோன்போ அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து வேறு எவராலும் பார்க்கமுடியாத வணக்கமாகத் தனித்து நிற்கிறது. அது

சகிப்பதைக் கொண்டும், பொறுப்பதைக் கொண்டும் செய்யும் அந்தரங்க வணக்கமாக இருக்கிறது. இரண்டு, அல்லாஹ் வின் பகைவனை ஷைத்தான் உணவாசைகளைக் கொண்டும் உடல் இச்சைகளைக் கொண்டும் வேலை செய்கிறான். அந்த ஷைத்தானை வீழ்த்த நோன்பே ஒரு வழியாக இருக்கிறது. இந்த உணவாசைகளும், இச்சைகளும் உண்பதாலும் பருகுவ தாலும் பலப்படுகின்றன. அதனால் தான் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்விதம் கூறினார்கள்: ''நிச்சயமாக, ஷைத்தான் ஆதமுடைய மகனின் உதிரத்திற்குள் பரவுவதன் மூலம் பாதகம் செய்கிறான். எனவே ஆதமின் மகன் பசியின் மூலம், அவ்விதம் பரவுவதை ஷைத்தானுக்குக் கஷ்டமாக் கட்டும்."

இதே காரணத்திற்காகத்தான் அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களைப் பார்த்து, ''சுவர்க்கத்தின் கதவைத் தட்டிக் கொண்டே இரும்!" என்று கூறினார்கள்.

''எதைக் கொண்டு நான் சுவர்க்கத்தின் கதவைத் தட்ட?" என்று ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கேட்டபோது அவர்கள் பதில் கூறினார்கள், ''பசியைக் கொண்டு!" என்று.

பசியின் மேன்மையைப் பற்றி 'பேருணின் தீமைகளும் அவற்றிற்கு நிவாரணமும்' என்னும் நூலில் ஆராயப்படும். அது 'வாழ்க்கையை அழிக்கும் விஷயங்கள்' என்னும் பகுதி யில் இருக்கிறது.

ஷைத்தானை அடக்கவும் அவன் வழியை அடைக்கவும், அவன் பாதையில் தடை போடவும் இருக்கும் முறைகளில் நோன்பே முதன்மையானதாக இருக்கிறது. எனவே அதற்கு அல்லாஹ்வுடன் உள்ள உறவில் ஒரு தனி இடம் பெறத் தகுதி உண்டு. ஏனெனில் அல்லாஹ்வின் பகைவனை அடக்குவது அல்லாஹ்வுக்கு உதவி செய்வதாகும் அல்லவா? மனிதன் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி செய்யாவிடில் மனிதனுக்கு அல்லாஹ் உதவி செய்ய வரமாட்டான். இதைத்தான் அல்லாஹ் இவ் வாறு கூறுகிறான்: ''விசுவாசிகளே! அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் உதவி புரிந்தால் அவனும் உங்களுக்கு உதவி புரிந்து உங்க ளுடைய பாதங்களை உறுதிப் படுத்தி விடுவான்." (47; 7)

அடியான்தான் இதனை ஆரம்பிக்க வேண்டும், தன் முயற்சிகளைத் துவக்க வேண்டும். (அவ்விதம் அடியான் செய்யின்) அல்லாஹ் அவனைத் தன் பாதைகளுக்குள் வழி நடத்திச் சென்று அவனுக்கு வெற்றி வழங்குவான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்: ''எவர்கள் தம்முடைய வழியில் (செல்ல) முயற்சிக்கின்றார்களோ அவர்களை நிச்சயமாக நாம் தம்முடைய (நேரான) வழியில் செலுத்துகின்றோம்.'' (29 : 69)

மேலும் அல்லாஹ் சொல்கிறான்: ''நிச்சயமாக மனிதர்கள் (தங்களின் தீய நடத்தையைக் கொண்டு) தங்களை மாற்றிக் கொள்ளாத வரையில் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் (அவர்களுக்கு புரிந்த அருளை) மாற்றி விடுவதில்லை.'' (13 : 11)

மனிதர்கள் (தீய நடத்தையைக் கொண்டு) தங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் போது அவர்கள் தீமைக்கு அதிகம் அடி பணிந்து விடுகிறார்கள். அவர்களின் உணவாசைகள் பலப் படுத்தப்படுகின்றன. அவையே தீமைகளின் மேய்ச்சல் நிலங்களாகும். அந்த மேய்ச்சல் நிலங்கள் செழிப்பாக இருக்கும் வரை தீமை அவற்றிற்கு அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கும். அது அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கும்வரை அடியானுக்கு அல்லாஹ்வின் மகத்துவத்தைத் தெரிய முடியாது. அல்லாஹ்வுடைய மகத்துவம் அடியானிடமிருந்து எப்பொழுதும் மறைக்கப்பட்டே இருக்கும்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஆதமின் மக்களுடைய இதயங்களைச் சுற்றி தீமைகள் வட்டமிடும் என்பது மட்டும் இல்லாதிருந்தால் ஆதமின் மக்கள் அல்லாஹ்வின் அரசிற்குத் தங்களின் இதயங்களை எளிதாக உயர்த்தியிருப்பார்கள்" என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் நோன்பு, வணக்கத்திற்கு வாயிலாக ஆகிறது. (நரக நெருப்பிலிருந்து காக்கும்) ஒரு பாதுகாப்பாக அமைகிறது.

நோன்பு இவ்விதம் மிகவும் சிறப்பானதாக இருப்பதால் அதன் கொள்கைகள், அதன் ஒழுங்குகள், அதன் உட்புறச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றைக் கூறி, அதன் வெளிப்புற உட்புற நிபந்தனைகளை விளக்குவது அவசியமாகிறது. அவற்றை மூன்று பகுதிகளில் ஆராய்வோம்.

பகுதி-1

நோன்பின் வெளிப் புறக் கடமைகள், ஒழுங்குகள்
நோன்பை முறிப்பதால் ஏற்படும் கடமைகள்

வெளிப்புறக் கடமைகள்

நோன்பின் வெளிப் புறக் கடமைகள் ஆறு ஆகும்.

முதல் கடமை: புதுப்பிறையைப் பார்த்து ரமலான் மாதத்தின் துவக்கத்தைத் தீர்மானிப்பது. மேகங்கள் புதுப்பிறையைப் பார்க்கமுடியாமல் ஆக்குமாயின் ஷஃபான் மாதத்தின் நீளத்தை முப்பது நாட்களுக்கு நீட்டி விடவேண்டும். 'பார்ப்பது' என்பதன் மூலம் நாம் குறிப்பிடுவது புதுப் பிறையைக் கண்களால் பார்ப்பதைத்தான். அதனை உண்மை யுள்ளவரும் நம்பத் தகுந்தவருமான சாட்சி ஒருவர் தம் சொல் லால் உறுதிப்படுத்தவேண்டும். ஷவ்வால் மாதப் புதுப் பிறை, இரண்டு சாட்சிகளின் சொல்லால் உறுதிப்படுத்தப்படாத வரை ஒப்புக்கொள்ளப்படமாட்டாது இது வணக்கத்தின் (தூய்மையைக் காப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும்) ஓர் எச் சரிக்கைதான். நம்பத் தகுந்த சாட்சி ஒருவர் தாம் புதுப் பிறையைப் பார்த்ததாக உறுதியாகக் கூறினால் அவர் கூறு வதை மக்கள் நம்பவே செய்வர். அதன்பின் (அப்படிக் கேட்டவர்மீது) நோன்பு வைப்பது கடமையாகிவிடும், காஜி புதுப்பிறை பிறந்திருப்பதை அறிவிக்கத் தவறிவிட்டாலும் சரியே. வணக்கத்தின் விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தாம் எது சிறந்தது என்று கருதுகிறாரோ அதைச் செய்து கொள்ளட்டும்.

புதுப்பிறை ஓர் ஊரில் தெரிந்து, மற்றோர் ஊரில் தெரியா திருந்தால் (என் செய்வது?) இரண்டு நாள் பயணத் தொலைக்குக் குறைவாக அந்த இரண்டு ஊர்களுக்கும்இடையே உள்ள தொலை இருந்தால் இரண்டு ஊர்களுக்கும் ஒரே மாதிரி நோன்பு வைப்பது கடமையாகிவிடுகிறது. இரண்டு ஊர் களுக்கும் இடையே உள்ள தொலை இரண்டு நாள் பயணத் தொலைக்கு அதிகமாக இருந்தால் (என் செய்வது?) ஒவ்வோர்

ஊரும் அததற்கு ஏற்ற ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்ளலாம். ஓர் ஊருக்கு ஏற்படும் கடமை மற்ற ஊருக்கு ஏற்படாது.

இரண்டாவது கடமை : எண்ணம் அல்லது நிய்யத். ஒவ்வோர் இரவும் அந்த இரவு விடிவதற்குமுன் நோன்பு வைப்பதாக நிய்யத் செய்து கொள்ள வேண்டும். ரமலான் மாத நோன்பிற்காக நிய்யத் செய்வதாக இருந்தால் நிய்யத்தை ஒவ்வோர் இரவும் புதுப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும், அப்படிப் புதுப்பித்துக் கொள்ளத் தவறினால் ஒருவருடைய நோன்பு முறையான தாகிராது. 'ஒவ்வோர் இரவும்' என்று சொல்லும்போது இதுதான் அதற்குப் பொருள். பகலில் நிய்யத் செய்து கொண்டால் அவரின் நோன்பு முறையான தாகிராது. ரமலான் மாத நோன்பிற்கும் மற்ற (வாஜிபான) கடமையான நோன்பிற்கும் இது பொருந்தும், ஆனால் நாமாகப் பிடிக்குப் பிடிக்கும் (கடமையல்லாத) நோன்பு (சவ்முத் தத்தவ்வு) இதற்கு விதிவிலக்கு.

ஒருவர் ரமலான் மாத நோன்பையோ, மற்ற (வாஜிபான கடமையான நோன்புகளையோ வைக்க நிய்யத் செய்கிறார். ஆனால் அவர் (இன்ன நோன்பு என்று) குறிப்பாக இருக்கத் தவறிவிடுகிறார். (இந்நிலையில்) அவரின் நோன்பு முறையான தாகாது. கடமையான (வாஜிபான) நோன்புகளும், அவற்றைப் போலவே ரமலான் மாத நோன்பும் அல்லாஹ் வால் ஏவப்பட்டவை. அதற்றை, குறிப்பாக (அதாவது இன்ன நோன்பு என்று) நிய்யத் செய்துவைக்க வேண்டும்.

பிறை காணப்படாததால் 'சந்தேகமான' இரவு லைலத் துல் ஷக்) ஆக அன்று இரவு இருக்கிறது. ஒருவர் அடுத்த நாள் ரமலானாக இருந்தால் நோன்பு வைப்பதாக நிய்யத் செய்கிறார். அந்த நாள் ரமலான் மாதத்தைச் சேர்ந்ததாகி விடுகிறது. நம்பத் தகுந்த சாட்சியின் சொல் அவருடைய நிய்யத்திற்கு ஆதரவாக இல்லாத வரையில் அவருடைய நோன்பு முறையானதாகாது. நம்பத் தகுந்த சாட்சி (தாம் பிறை கண்டதாகத்) தவறாகக் கூறவும் பொய் சொல்லவும் சாத்தியம் உண்டு. (இந்தச் சாத்தியத்திற்காக) அடுத்த நாள்

நோன்பு வைக்கத் திட்டமிட்டிருக்கும் மனிதர் தம் திட்டத்தை விட்டு விடக்கூடாது.

இதே விதம் ரமலானின் கடைசி இரவு சம்பந்தமாகவும் சந்தேகம் இருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். அடுத்த நாள் ஒருவர் நோன்பு வைப்பதாக நிய்யத் செய்தால் அந்த நிய்யத் கூடிவிடும். இருட்டறையில் ஒருவன் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவன் ரமலான் மாதம் வந்து விட்டது என்று எண்ணுகிறான். தன் அனுமானங்களின் அடிப்படையில் அவன் [நோன்பு வைக்க] நிய்யத் செய்தால் அந்த நிய்யத் கூடிவிடும். இருட்டறையில் இருக்கும் மனிதனுக்கு என்ன சந்தேகங்கள் இருந்தாலும் அந்த சந்தேகங்கள் அவன் நிய்யத் செய்வதைத் தடுக்கமாட்டா.

மேலும் ஒருவன் சந்தேக இரவைப் பற்றி நிச்சயமற்றவனாக இருக்கிறான். அவன் [அடுத்த நாள்] நிய்யத் செய்தால் அதனால் பயனில்லை. ஏனெனில் நிய்யத் இருக்க வேண்டிய இடம் இதயம்: [ஒரு விஷயத்தில்] சந்தேகத்தையும், நிச்சயத்தையும் ஒரே சமயத்தில் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படிக் கொள்ள முடியும் என்று நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாது. ரமலான் மாதத்தின் மத்தியில் ஒருவர், தாம் அடுத்த நாள் நோன்பு வைப்பதாகக் கூறுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த நாள் ரமலான் நாளாக இருந்தால் ஒரு பாதகமும் இல்லை. ஏனெனில் அது வார்த்தைகளை வெறுமனே திரும்பக் கூறுவதுதான். நிய்யத்தின் அடித்தலத்தில் சந்தேகத்திற்கோ, தயக்கத்திற்கோ இடம் இல்லை. மேலும் அடுத்த நாள் ரமலான் மாதத்தைச் சேர்ந்த நாள் என்பது சர்வ நிச்சயமாகும். இரவில் நிய்யத் செய்து (அன்று) நோன்பு வைக்கத் தீர்மானிக்கிறார் ஒருவர். அவர் அது இரவாக இருக்கும்போது உண்கிறார். அதனால் அவர் தம் நிய்யத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டவர் ஆகார். ஒரு பெண் தனக்கு மாதவிடாய் வந்து கொண்டிருக்கும்போது (அது நின்று

விடும் என்று எண்ணி) அடுத்த நாள் நோன்பு வைப்பதாக நிய்யத் செய்கிருள். (அவள் எண்ணியபடியே) அவளுக்கு மாதவிடாய் வருவது விடிவதற்குமுன் நின்று விடுகிறது. அவ் விதமாயின் அவளின் நோன்பு நிறைவேறிவிடும்.

மூன்ருவது கடமை : ஒருவருக்கு தாம் நோன்பு வைத் திருப்பது நினைவு இருக்கும்வரை அவர் உணவு, பானம், மூக்குப்பொடி ஆகியவையும், ஆசன வாய் வழியாக மருந்தும் தம் உடம்பிற்குள் சென்று விடாமல் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை அனைத்தும் அவருடைய நோன்பை முறித்துவிடக் கூடியவை. வேண்டும் என்றே அல்லாமல் தூசியோ, ஈக்களோ, வாய் கொப்பளிக்கும் போது தண்ணீரோ உடம்பிற்குள் சென்று விட்டால் நோன்பு முறியாது. வாய் கொப்பளிப்பது அளவிற்கு அதிகமாகி, வாய்கொப்பளிக்கும் போது தண்ணீர் தொண்டை வரை செலுத்தப்பட்டுவிட்டால் நோன்பு முறிந்துவிடும். ஏனெனில் அவர் அப்பொழுது கவனக் குறைவாக இருக்கிருர். தவறு என்று தெரிந்து கொண்டே அப்படிக் கவனக் குறைவாக இருக்கிருர். நாம் 'வேண்டும் என்றே' என்று சொல்வதற்குப் பொருள் இதுதான். 'தாம் நோன்பு வைத்திருப்பது ஒருவருக்கு நினைவு இருக்கும் வரை' என்று நாம் கூறுவது தாம் நோன்பு வைத்திருப்பதை மறந்து விட்டிருக்கும் ஒருவரை (நோன்பை முறித்த தவறி லிருந்து) தவிர்ப்பதற்குத்தான். அவர் உண்டது அவருடைய நோன்பை முறித்துவிடாது. ஒருவர் ஒரு நாளின் ஆரம்பத் திலோ, (அதாவது விடியவில்லை என்று எண்ணியோ) அதன் முடிவிலோ (அதாவது பொழுது அடைந்துவிட்டது என்று கருதியோ) உண்கிருர் என்று வைத்துக் கொள்வோம். பிறகு தான் அவருக்குத் தெரிகிறது தாம் உண்டது விடித்த பிறகு அல்லது பொழுது அடைவதற்குமுன் என்று. அவர் அதனைத் திரும்ப நோற்பது (களா செய்வது) கடமையாகும். ஆனல் அவர்தம் அறிவு முழுவதையும் கொண்டு (வரையறுக் கப்பட்ட கால கட்டத்திற்கு அப்பால் தாம் உண்ண வில்லை என்று) தம்புவாராளுல் அவர் 'களா

செய்ய வேண்டியதில்லை. எனினும் அவர் காலையின் ஆரம்பத் திலோ. மாலையின் ஆரம்பத்திலோ கவனமாக, முழுமையாக, (நேரத்தைச்) சோதித்தறியாமல் உண்ணக் கூடாது.

நான்காவது கடமை; உடல் உறவு கொள்வதைத் தவிர்வது. ஒருவர், தாம் நோன்பு வைத்திருப்பதை மறந்து உடல் உறவு கொண்டுவிட்டால் அவரின் நோன்பு முறியாது. இரவில் அவர் உடல் உறவு கொண்டோ, அல்லது (சிற்றின்பக்) கனவு கண்டோ அசுத்த நிலையில் விடிந்ததும் எழுந்தால் அவரின் நோன்பு அதனுல் முறியாது. (எழுந்ததும் அவர் குளித்து சுத்தமாகிவிட வேண்டும்). மனைவியுடன் கூடிக்கொண்டிருக் கும்போது விடிந்து விடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். உடனே அவர் தம் செயலை நிறுத்திக்கொண்டு விட்டால் அவ ருடைய நோன்பிற்குப் பாதகம் ஏற்படாது. ஆனுல் அவர் தம் செயலைந் தொடர்ந்து செய்தால் அவரின் நோன்பு முறிந்து விடும். அதற்குப் பரிகாரம் (கஃப்பாரா) செய்வது அவர் மீது கடமையாகி விடுகிறது.

ஐந்தாவது கடமை: உடல் உறவைக் கொண்டோ உடல் உறவு இல்லாமலோ வேண்டும் என்றே இந்திரியத்தை வெளிப்படுத்துவதைத் தவிர்வது. வேண்டும் என்றே இந்திரி யத்தை வெளிப்படுத்துவது நோன்பை முறிக்கும். ஒருவர் தம் மனைவியை முத்தமிடுகிருர். அவளுடன் படுக்கிருர். இவ்விதம் செய்வதன் மூலம் அவர் தம் இந்திரியத்தை வெளிப் படுத்தாதவரை அவரின் நோன்பு முறியாது. எனினும் இந்த இரண்டு செயல்களும் அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. ஒருவர் வயது முதிர்ந்தவராயிருக்கிருர், அவர் தம் உணர்ச்சிகளை முற்றிலும் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிருர், அவர் முத்தமிடுவதால் தவறில்லை. ஆயினும் அவர் இவற்றைச் செய்யாதிருப்பது நல்லது, விரும் பத் தகுந்தது. ஒருவர் தாம் முத்தமிடுவதாலும் (விளையாடுவ தாலும்) இந்திரியம் வெளிப்படும் என்று பயப்படுகிருர். அப் படி பயம் இருக்கும்போது அவர் முத்தமிடுகிருர். அதன் காரணமாக இந்திரியம் வெளிப்பட்டு விடுகிறது. அவரின்

நோன்பு முறிந்துவிடும். ஏனெனில் அவர் (அறிந்துகொண்டே) அலட்சியமாக இருந்திருக்கிறார்.

ஆறாவது கடமை : வாந்தி எடுப்பதைத் தவிர்வது. வாந்தி எடுப்பது நோன்பை முறிக்கிறது. ஒருவருக்கு அவரையும் மீறி வாந்தி வந்துவிட்டால் அவரின் நோன்பு முறியாது. ஒருவர் கபத்தை தொண்டையிலிருந்தோ, மார்பிலிருந்தோ விழுங்கிவிட்டால் அவருடைய நோன்பு முறியாது. இதற்கு அனுமதி அளித்திருப்பதற்குக் காரணம் இந்தத் தொந்தரவு பரவலாக (மக்களிடம்) இருப்பதாகும். தம் கபம் வாய்க்கு வந்த பிறகு அவர் அதனை விழுங்குவராயின் அவருடைய நோன்பு முறிந்துவிடும்.

நோன்பை முறிப்பதால் ஏற்படும் கடமைகள்

நோன்பை முறிப்பதால் ஏற்படும் கடமைகள் நான்கு. அவை : திரும்பச் செய்வது (களா). பரிகாரம் பண்ணுவது (கஃப்பாரா), பிராயச்சித்தம் புரிவது (ஃபித்யாஹ்), நாளின் சென்றதுபோக எஞ்சிய பகுதியை நோன்பு வைத்திருப்பவர் களைப் போல் உண்ணாமலும் பருகாமலும் இருப்பது,

திரும்பச் செய்வது

காரணத்துடனோ, காரணமின்றியோ நோன்பு வைக்கத் தவறிய பொறுப்புள்ள ஒவ்வொரு முஸ்லிமின்மீதும் இது கடமையாகும். ஒரு பெண் மாதவிடாய் வந்துவிட்டதால் விடப்பட்ட நோன்பையும், மதப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டவன் (தான் மதப்பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டிருந்த சமயம்) விடப்பட்ட நோன்பையும் திரும்பப் பிடிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனர். இறை நம்பிக்கை அற்றவர், பருவ வயது அடையாதவர், பைத்தியக்காரர் ஆகியோர் மீது கடமை இல்லை. ரமலானில் விடுபட்ட நோன்புகளை தொடர்ச்சியாக வைக்க வேண்டியதில்லை. இடைவெளி விட்டும், உடனேயும் வைக்கலாம்,

பரிகாரம் பண்ணுவது :

உடல் உறவைத் தவிர்த்து (மற்றக் காரியங்களுக்காகப்) பரிகாரம் பண்ணவேண்டியதில்லை. இந்திரியம் வெளிப்படுவது, உண்பது, பருகுவது ஆகியவற்றிற்காகவும் இதைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பரிகாரம் பண்ணுவது என்பது ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்வதாகும். அது சாத்தியமில்லை எனில் தொடர்ச்சியாக இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு வைப்பது போதுமானதாகும். இதுவும் ஒரு மனிதனின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டதாயிருந்தால் அவன் அறுபது ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க வேண்டும்.

நாளின் சென்றதுபோக எஞ்சிய பகுதியில் உண்ணுமலும் பருகாமலும் இருப்பது :

(காரணமின்றி) நோன்பை முறிக்கின்றவர்கள், (நோன்பின் எல்லா விதிகளேயும் நிறைவேற்றத் தவறுபவர்கள்—இவ்விரு வகையினருக்கும் இது கடமையாகும். ஒரு பெண்ணிற்கு மாதவிடாய் வந்துகொண்டிருந்தது. பகலின் நடுவில் அவள் தூய்மையாகிவிட்டாள். அவள், நாளின் எஞ்சிய பகுதியில் உண்ணுமலும், பருகாமலும் இருக்க வேண்டியதில்லே. ஒருவர் இரண்டு நாட்கள் பிரயாணம் செய்து நோன்பு வைக்காத நிலேயில் வந்து சேர்கிருர். அவர் அந்த நாளின் எஞ்சிய பகுதியில் உண்ணுமலும் பருகாமலும் இருக்கவேண்டியதில்லே. சந்தேகமான நாட்களில், ஒரே ஒரு நம்பத் தகுந்த சாட்சி தாம் புதுப் பிறையைக் கண்டதாகக் கூறினல் அந்நாட்களில் நோன்பு வைத்திருப்பவரைப் போல் உண்பதையும், பருகுவதையும் தவிர்வது கடமையாகும். மேலும் ஒருவர் பிரயாணத்தில் இருக்கிருர், அவரால் நோன்பைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் என்றிருந்தால் அவர் நோன்பு வைக்காமல் இருப்பதைவிட நோன்பு வைப்பது நல்லது. ஒருவர் நோன்பு வைத்துக் கொண்டுவிட்டார். அந்நாளில் அவர் ஒரு பிரயாணத்தைக் துவக்கிஞல் அவர் தம் நோன்பைவிடக் கூடாது.

2-எ

பிராயச்சித்தம் (ஃபித்யாஹ்)

கர்ப்பமுற்றிருக்கும் பெண்கள், பிள்ளைகளுக்குப் பாலூட்டிக் கொண்டிருக்கும் பெண்கள்—இவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்காக நோன்பு வைக்காதிருந்தால் அவர்கள்மீது இது கடமையாகும். இவ்விதம் விடப்படும் நாட்களுக்காக 'களா' செய்வதுடன் அவர்கள் அவற்றிற்குப் பிராயச் சித்தமாகத் தாங்கள் நோன்பு வைக்காத ஒவ்வொரு நாளிற்கும் கோதுமையை ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். வயதானவர்கள் (தம் இயலாமையின் காரணமாக) நோன்பு வைக்கா விட்டால் அவ்விதம் விடப்படும் ஒவ்வொரு நாளிற்கும் கோதுமையை ஏழைகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும்.

நோன்புடன் சம்பந்தப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள்

நோன்புடன் சம்பந்தப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் இவை : சஹர் நேரத்தைத் தாமதப்படுத்துவது, பேரீத்தம் பழத்தைத் தின்றும், தண்ணீரைக் குடித்தும் நோன்பு திறப்பதைத் துரிதப் படுத்துவது, பல் துலக்குவதைத் தள்ளி வைப்பது. ரமலான் மாதத்தில் தாராளமாகக் கொடுப்பது. (இந்த மேன்மைகள் பற்றி தர்மம் கொடுப்பது சம்பந்தமான நூலில் ஆராயப்பட்டிருக்கிறது) குர்ஆனை அதிகமாக ஓதுவது, விசேஷமாக ரமலான் மாதத்தின் இறுதிப் பத்து நாட்களில் இஃதிகாப் இருப்பது.

ரமலான் மாதத்தின் இறுதிப் பத்து நாட்கள் வந்து விடின் தம் பாயைச் சுருட்டிக்கொண்டும், தம் போர்வையை இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிக்கொண்டும் (பத்து நாட்களும் முடியும் வரை) வணக்கத்தில் ஈடுபடுவது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் வழக்கமாகும். இவ்விதம் தாமும் இருப்பதுடன் தம் குடும்பத்தாரையும் அவர்கள் இருக்கச் சொல்வார்கள். இந்தப் பத்து நாட்களில் தாம் லைலத்துல் கத்ர் வருவதால் தான் அவர்கள் இவ்விதம் தாமும் செய்தார்கள் தம் குடும்பத்தாரையும் இருக்கச் சொன்னார்கள்.

லைலத்துல் கத்ர் ஒர் ஒற்றைப்பட இரவில்தான் வரும் சாத்தியம் இருக்கிறது. இந்த ஒற்றைப்பட இரவுகளின் லைத்துல் கத்ர் வரக்கூடிய இரவுகள் (இருபத்து) ஒன்று அல்லது (இருபத்து) மூன்று அல்லது (இருபத்து) ஐந்து அல்லது (இருபத்து) ஏழு ஆகியவையாகும். இந்தப் பத்து நாட்களில் தொடர்ந்து வணக்கம் செய்வது சிறப்பாகும்.

ஒருவர் இந்த நாட்களில் இஃதிகாப் இருக்கும் தம் எண்ணத்தைப் பிரமாணம் செய்கிறார் அல்லது சொல்கிறார். அவர் (நியாயமான) அவசியம் இன்றி (பள்ளிவாயிலை) விட்டுச் சென்றால் அவரின் இந்த வணக்கத் தொடர்ச்சி முறிந்து விடும். நியாயமான அவசியங்கள் எவை? ஒரு நோயாளியைப் பார்ப்பது, பிரேதச் சடங்கில் கலந்துகொள்வது, ஒரு நண்பரைச் சந்திப்பது, தம் உளுவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளச் செல்வது ஆகியவையாகும். ஒருவர் மலசலம் கழிப்பதற்காக (பள்ளிவாயிலை விட்டுச்) சென்றால் அவரின் வணக்கத் தொடர்ச்சி முறிந்து விடாது. அவர் இஃதிகாப் இருக்கும் இந்த நாட்களில் தம் உளுக்களைத் தம் வீட்டிலேயே செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் (பள்ளிவாயிலை விட்டுப்போகும் போதோ, பள்ளி வாயிலுக்குத் திரும்பும் போதோ) அவர் வழியில் வேறு வேலைகள் எதுவும் செய்யக்கூடாது. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் மலசலம் கழிப்பதைத் தவிர்த்து (வேறு எதற்காகவும்) பள்ளிவாயிலை விட்டுப்போக மாட்டார்கள். அவர்கள் பள்ளிவாயிலிருந்து வரும்போதே) பள்ளி வாயிலுக்கு போகும் போதோ வழியில் நோயாளிகளைக் காணின் நிற்கா மல் நோயாளிகளைப் பற்றி விசாரிப்பார்கள். இஃதிகாப் இருப்பதன் தொடர்ச்சி உடல் உறவு கொண்டால் முறிந்து விடும். முத்தமிட்டால் முறியாது. இஃதிகாப் இருக்கும்போது வாசனைப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தலாம். உண்பதாலோ, உறங்குவதாலோ, ஒரு பாத்திரத்தில் கைகளைக் கழுவுவதாலோ (இஃதிகாபின் தொடர்ச்சி) முறிந்து விடாது. ஏனெனில் இந்தச் செயல்களெல்லாம் (தவிர்க்க முடியாதவையும்) அவசியமானவையும் ஆகும். (பள்ளிவாயிலிருந்து) உடம்பின் ஒரு பகுதி வெளிப்படுவதாலும் இஃதிகாப் முறியாது.

ஏனெனில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் (அடுத்த) அறையி லிருந்த ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் பிடித்து விடுவதற்காகத் தம் தலையை வெளியே [நீட்டி] வைத்திருக்கும் வழக்கமுடையவர் களாயிருந்தனர். இஃதிகாப் இருக்கும் போது ஒருவர் மலசலம் கழிப்பதற்காகச் சென்றால் திரும்பியதும் அவர் இஃதிகாபை மீண்டும் துவக்கும் நிய்யத்தைத் திரும்பக் கூறிக் கொள்ள வேண்டும். அவர் பத்து நாட்களுக்கு சேர்த்து முற்கூட்டியே தம் நிய்யத்தைக் கூறியிருந்தால் அவர் மீண்டும் இப்படிக் கூறவேண்டியதில்லை. முற்கூட்டியே நிய்யத்தைக் கூறியிருந் தாலும் அதனைப் புதுப்பித்துக் கொள்வது ஏற்றமானதாகும்.

※ ※ ※

பகுதி—2

நோன்பின் அந்தரங்கங்களும் அதன் உட்புற நிபந்தனைகளும்

நோன்பு மூன்று தரப்படும். அவை : பொதுமக்களின் நோன்பு (சவ்ம் அல்உமூம்), தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலரின் நோன்பு (சவ்ம் அல்குஸூஸ்), தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலரிலும் உத்தமர்களின் நோன்பு (சவ்ம் குஸூஸ் அல்குஸூஸ்)

பொது மக்களின் நோன்பு : உணவாசை, காமவிருப்பம் இவற்றை விட்டும் விலகியிருப்பதாகும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலரின் நோன்பு : செவிகள், கண்கள், நாவு, கைகள், பாதங்கள் ஆகியவற்றையும், அத்துடன் மற்றப் புலன்களையும் பாவங்களிலிருந்தும் காப்பதாகும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலரிலும் உத்தமர்களின் நோன்பு: இழிந்த எண்ணங்களிலிருந்தும், உலகக் கவலைகளிலிருந்தும் விலகி இதயத்தால் நோன்பிருப்பதாகும். அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து வேறு எதைப் பற்றியும் இதயம் முற்றிலும் கவலையற்றிருப்பதாகும். இந்த நோன்பு அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்தும், இறுதி நாளைத் தவிர்த்தும் வேறு எதையும் பற்றி சிந்திப்பதாலும், இந்த உலகத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதாலும் முறிந்து விடுகிறது. அந்தச் சிந்தனையும், கவலையும் மார்க்கத்தை உயர்த்துவதற்காக இருந்தால் (இந்த நோன்பு முறியாது.) பரிசுத்தவான்கள் இவ்விதம் கூறியிருக்கிறார்கள், ''எவன் தன் நோன்பைத் திறப்பதற்குத் தனக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று கவலைப் பட்டுக்கொண்டு தன் நாளைக் கழிக்கின்றானோ அவன் பாவம் செய்கிறான்," என்று. இதற்குக் காரணம் அவன் அல்லாஹ்வுடைய கொடையில் குறைந்த நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதாகும். அவன் தனக்கு வாக்களிக்

கப்பட்ட உணவு வரும் என்பதில் சிறிதளவே நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாகும்.

[தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலரிலும் உத்தமர்கள் என்ற] இந்த வரிசையில் தான் இறை தூதர்களும், இறை நேசர்களும், அல்லாஹ்வின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர்களும் வருகிறார்கள். நோன்பின் வகையை வாயால் வர்ணிப்பதில் தரம் நேரத்தைச் செலவிடக் கூடாது. அதனைச் செயலால் தான் விளக்கவேண்டும். அது, ஒருவர் தம் ஆற்றல் அனைத்தையும் கொண்டு அல்லாஹ்வைத் தேடுவதாகும். அவன் அல்லாத எல்லா விஷயங்களிலிருந்தும் திரும்பி விடுவதாகும்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலரின் நோன்பு : இது ஒழுக்க சீலர்களின் நோன்பாகும். இது எல்லாப் புலன்களையும் பாவத்திலிருந்து காப்பதாகும். இது ஆறு விஷயங்களால் பூர்த்தியாகிறது. அவை : முதலாவது, குற்றம் கூறத்தக்க, அங்கீகரிக்கத் தகாத எதனையும் பார்ப்பதிலிருந்தும், ஒருவரைப் பற்றிப் பிடித்து அவரை அல்லாஹ்வின் நினைப்பிலிருந்து மாற்றும் எதனையும் பார்ப்பதிலிருந்தும் தவிர்வது. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள் : ஷைத்தானுடைய நஞ்சூட்டப்பட்ட அம்புகளில் ஒன்று இச்சையுடன் பார்ப்பது. எவர் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சி அவற்றிலிருந்து விலகியிருக்கிறாரோ அவர் அல்லாஹ்விடமிருந்து இறை நம்பிக்கையை பெறுவார். அந்த இறைநம்பிக்கையின் இனிமை அவரின் இதயத்தை நிரப்பும்."

அனஸ் [ரலி] அவர்கள் கூறியதாக ஜாபிர் [ரலி] அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: ''அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்கள் ஒரு முறை, 'ஐந்து விஷயங்கள் நோன்பை முறிக்கும். பொய் சொல்வது, புறம் பேசுவது, கோள் கொண்டு செல்வது, பொய் சத்தியம் செய்வது, கண்களால் இச்சையுடன் பார்ப்பது' என்று சொன்னார்கள்."

இரண்டாவது : வீண் பேச்சு பேசுவதிலிருந்தும், பொய் சொல்வதிலிருந்தும், புறம் பேசுவதிலிருந்தும், கோள்கொண்டு

செல்வதிலிருந்தும், அவதூறு பேசுவதிலிருந்தும், [சினத்துடன்] தர்க்கம் பண்ணுவதிலிருந்தும், நயவஞ்சகமாய் பேசுவதிலிருந்தும் நாவைக் காத்து அதனை மௌனமாக இருக்கச் செய்வதாகும். மேலும் நாவை அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதிலும், அவனைப் புகழ்வதிலும், திரு குர்ஆனை ஓதுவதிலும் ஈடுபடுத்த வேண்டும். நாவு வைக்கும் நோன்பு இவ்விதம் தான் இருக்கும். பிஷ்ர் இப்னு அல்ஹாரித் அவர்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு சுஃப்யான் அல்தவ்ரி சொன்னார்கள், ''புறம்பேசுவது நோன்பை பயனற்றதாக ஆக்கிவிடும்'' என்று. முஜாத் அவர்கள் கூறியதாக லைத் சொன்னார்கள், ''இரண்டு தன்மைகள் நோன்பை பயனற்றதாக ஆக்கும். அவை, புறம்பேசுவது பொய் புகல்வது'' என்று.

அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் கூறினார்கள் : ''உண்மையில், நோன்பானது ஒரு கேடயம் போன்றதாகும். எனவே, உங்களில் ஒருவர் நோன்பு வைத்திருக்கும்போது, தகாத வார்த்தை பேசவேண்டாம். மூடத்தனமாக நடக்கவேண்டாம். எவராவது அவருடன் வாக்குவாதம் செய்தால் அல்லது அவர் மீது சத்தியம் செய்தால் அவர் கூறட்டும், ''நான் நோன்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன், உண்மையாக நான் நோன்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்' என்று."

இன்னும் ஒரு ஹதீஸில் நாம் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த இரு பெண்களைப் பற்றிப் படிக்கின்றோம். ஒரு நாள் அந்தப் பெண்கள் நோன்பு வைத்திருந்தனர். அப்பொழுது அவர்களுக்கு தாங்க இயலாத அளவு பசியின் கொடுமையும் தாகத்தின் கடுமையும் அதிகரித்துவிட்டது. அவர்கள் மயக்கமுற்றுக்கீழே விழுந்துவிட்டார்கள். உடனே அவர்கள் தங்களின் நோன்பைத் திறந்துவிட அனுமதி கேட்டு அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்களிடம் [ஓர்] ஆளை அனுப்பி வைத்தார்கள். அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்கள் (அதைக் கேட்டு) அந்தப் பெண்களிடம் (கொடுக்கும்படி) ஒரு கோப்பையைக் கொடுத்து அவர்கள் உண்டிருப்பதை அந்தக் கோப்பையில்

வாந்தி எடுக்கும்படி சொல்லி அனுப்பினார்கள். அந்தப் பெண்களில் ஒருத்தி அந்தக் கோப்பையின் பாதி அளவு சுத்தமான இரத்தமும், மென்மையான தசையும் வாந்தி எடுத்தாள். அடுத்த பெண்ணும் அதே அளவு அதே பொருள்களை வாந்தி எடுந்தாள், இதைப் பார்த்து அங்கிருந்தவர்கள் அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். இதைக் கேட்டு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் : ''இந்த இரு பெண்களும் தங்களுக்கு அல்லாஹ் எதை ஆகுமானதாக ஆக்கியுள்ளானோ அதைக் கொண்டு நோன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அல்லாஹ் எதை ஆகாததாக ஆக்கியுள்ளானோ அதைக் கொண்டு தம் நோன்பைத் திறந்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்தார்கள், புறம் பேசுவதில் ஈடுபட்டார்கள், அவர்கள் வாந்தி எடுத்த தசையும் இரத்தமும் அவர்கள் எவரைப் பற்றிப் புறம் பேசினார்களோ அவர்களுடையவை.''

மூன்றாவது : செவிகளை கெட்ட விஷயங்களைக் கேட்காத வாறு காத்துக் கொள்வதாகும். ஏனெனில் எவை பேசத் தகாதவையோ அவை கேட்கத் தகாதவையுமாகும். இதனால் தான் அல்லாஹ் (தீயவற்றிற்கு) செவி கொடுப்பவர்களையும் தகாத வாணிபம் செய்யும் 'சுருக்'களையும் ஒரே மாதிரியாகக் கருதினான். அவன் கூறுகிறான், 'தவறுக்கு செவி கொடுப்ப வர்கள், தகாத வாணிபம் செய்யும் 'சுருக்கள்' என்று. மேலும் அவன் சொல்கிறான் : ''அவர்கள் (பொய் சொல்லி) பாவமான வார்த்தைகளைக் கூறுவதையும் விலக்கப்பட்டவைகளை விழுங்கு வதையும் அவர்களுடைய (பண்டிதர்களாகிய) ரிப்பியூன்களே னும் அவர்களுடைய (பாதிரிகளாகிய) அஹ்பார்களேனும் தடை செய்ய வேண்டாமா? இவர்களுடைய செயலும் மிகக் கெட்டது.'' (5 : 63)

எனவே புறம் பேசப்படும்போது மௌனமாயிருப்பது சட்ட விரோதமானதாகும். அல்லாஹ் அறிவிக்கிறான் : ''அந் நேரத்தில் நிச்சயமாக நீங்களும் அவர்களைப் போன்றுதான் (ஆவீர்கள்) (4 : 140)

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ''புறம் பேசுபவனும், புறம் பேசப்படுவதைக் கேட்பவனும் பாவத்தில் பங்காளிகள் ஆவர்.''

நான்காவது : மற்றப் புலன்களை பாவங்களிலிருந்தும் தடுப்பது, தீமையைத் தொடர்ந்து செல்லாமல் பாதத்தை அடக்குவது, நோன்பு திறக்கும்போது சந்தேகத்திற்குரிய உணவைத் தவிர்வது ஆகியவையாகும். ஆகுமான காரியங்களிலிருந்து தவிர்ந்து இருந்துவிட்டு நோன்பு திறக்கும்போது ஆகாத பொருட்களை உட்கொண்டால் அந்த நோன்பால் ஒரு பயனும் இராது. ஒருவர் ஒரு சிறு அறையைக் கட்டிக் கொண்டு ஒரு பெரும் நகரை அழிக்கிறார் (என்று வைத்துக் கொள்வோம்.) இவ்வித நோன்பும் அதுபோல் தான் ஆகும். ஏனெனில் (அவர் செயலால்) ஆகுமான உணவும் ஆகாததாகி விடும். அதற்குக் காரணம் உணவின் நன்மை அல்ல, அதன் அளவு ஆகும். நோன்பு நிதானக் குணத்தை ஊக்குவிக்க ஏற்பட்டதேயாகும்.

ஒருவன் மருந்தை அதிக அளவு அருந்தினால் தீமை ஏற்படும் என்று அஞ்சுகிறான். (அதே சமயம்) அவன் நஞ்சை குறைந்த அளவு அருந்த முனைகிறான். அவன் செயல் முட்டாள்தனமானதல்லவா? ஆகுமானது அல்லாதது என்பது மார்க்கத்திற்குப் பாதகம் செய்யும் நஞ்சு போன்றது. ஆகுமானது என்பது குறைந்த அளவு அருந்தினால் நன்மையும் அதிக அளவு அருந்தினால் பாதகமும் செய்யும் மருந்தைப் போன்றது. எனவேதான் நோன்பின் நோக்கம் நிதானத் தனத்தை ஊக்குவிப்பதாக இருக்கிறது. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். ''பலர் தங்கள் நோன்பால் பசியையும், தாகத்தையும் தவிர்த்து வேறு எதனையும் பெறவில்லை'' என்று. ஆகுமானது அல்லாத பொருளைக் கொண்டு தன் நோன்பைத் திறப்பவனைத்தான் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்விதம் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் மற்றவர்களோ அவர்கள் குறிப்பிடுவது ஆகுமான பொருளைத் தவிர்த்து கொண்டும் ஆகுமானது அல்லாத புறம் பேசுவதன் மூலம் மனிதர்களின் தசைகளை உண்டும் நோன்பு திறப்பவர்களைத் தான் என்று கருதுகின்றனர். இன்னும் சிலரோ அவர்கள் குறிப்பிடுவது பாவத்திலிருந்து தன் புலன்களைக் காத்துக் கொள்ளாத மனிதனைத்தான் என்று சொல்கின்றனர்.

ஐந்தாவது : நோன்பு திறக்கும்போது ஒருவர் ஆகுமான உணவை[க்கூட] அதிகம் சாப்பிடாதிருப்பதாகும். அவ்விதம் அதிகம் உண்டு வயிற்றை முழுதும் நிரப்புவது நல்லதல்ல. ஏனெனில் அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் அதிகம் வெறுப்பானது ஆகுமான உணவால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும்வயிற்றைத் தவிர்த்து வேறு எதுவுமல்ல. ஒருவர் தம் நோன்பைத் திறக்கும்போது அன்று தவறவிட்ட உணவை ஈடுகட்டினால், பல்வேறு வகையான உணவுகளையும் பானங்களையும் அதிகம் அருந்தினால் அவரால் எவ்வாறு அல்லாஹ்வின் பகைவனை வெற்றிகொள்ள இயலும்? தம் உணவாசையை நோன்பைக் கொண்டு அடக்க முடியும்? அவரால் உணவாசையை வெற்றி கொள்ளமுடியும், அல்லாஹ்வின் பகைவனை அடக்கமுடியும் என்று நாம் எதிர் பார்க்க முடியுமா? ஆனால் இப்பொழுது ரமலான் மாதத்திற்கு என்று எல்லா உணவுப் பொருள்களையும் சேகரித்து வைப்பது வழக்கமாகி விட்டது. (ரமலான் மாதத்தில்) மற்ற மாதங்களை விட அதிகம் உண்ணப்படுகிறது, அதிகபானம் பருகப்படுகிறது. நோன்பின் நோக்கம் பசியை (உணர்வதும்) இச்சையை அடக்குவதும் ஆகும் என்பதும் (நோன்பு வைப்பது) ஆன்மா பக்தியை அடைவதற்காக ஆகும் என்பதும் தெரிந்ததே.

இளங்காலையிலிருந்து மாலைவரை வயிற்றுக்கு உணவு எதுவும் கொடுக்கப்படாவிட்டால் அதன் உணவாசை கிளறிவிடப்படுகிறது. [அதனால்] அதன் ஆசை அதிகரிக்கிறது. அதன்பின் அதற்கு சுவையான உணவு அளிக்கப்பட்டால் (அதற்குள்) தெவிட்டும் அளவிற்கு வைத்துத் திணிக்கப்பட்டால் அதன் இன்பம் பெருக்கப்படுகிறது. அதன் பலம் இரட்டிப்பாக்கப்படுகிறது, அதன் பயனாக இதுவரை உறங்கிக் கிடந்த ஆசைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. மனிதர்களைத் தீமையின் பக்கம் திருப்பிவிடும் சைத்தானின் ஆயுதமாகும் தசை. அந்தத் தசையைப் பலவீனப்படுத்துவதே நோன்பின் ஆன்மாவாகும்; அதன் அந்தரங்கமுமாகும். ஒருவன் நோன்பு வைக்காதபோது மாலையில் எவ்வளவு உண்பானோ அந்த அளவுக்கு அவன் தன் உணவைக்குறைக்காதவரை தசையைப் பலவீனப்படுத்துவது ஒரு போதும் சாத்தியமாகாது. பகலிலும்,

மாலையிலும் ஒருவன் எந்த அளவு உண்பானோ அந்த அளவு அவன் நோன்பு திறக்கும்போது உண்பானேயானால் அவன் தன் நோன்பால் ஒரு பயனையும் அடையமாட்டான்.

நோன்பிற்கு சில தகுதிகள் இருக்கின்றன. அவையாவன: (நோன்பு வைத்திருக்கும்) ஒருவன் பகல் நேரத்தில் அதிகம் தூங்கக் கூடாது. அவன் தூங்காதிருக்கவும் வேண்டும், பசியின் கொடுமையையும், தாகத்தின் வேதனையையும் அவன் உணரவும் வேண்டும். அவன் தசையின் பலவீனத்தையும் உணரவேண்டும், அதன் பயனாய் அவனுடைய இதயம் சுத்தப் படுத்தப்பட வேண்டும், தூய்மைப் படுத்தப்படவேண்டும். லைலத்துல் கத்ர் இரவின்போது அவன் தன் தசையை இந்த பலவீனத்திலேயே வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்விதம் வைத் திருந்தால்தான் அவன் தன்இரவு வணக்கத்தை (தஹஜ்ஜுத்) நிகழ்த்தவும், தன் [இரவு] 'விர்து'களை ஓதவும் அவனுக்கு எளிதாக இருக்கும். ஷைத்தானும் அவனுடைய இதயத்தை வட்டமிடமாட்டான். அவனால் சுவன அரசை நோக்கி தன் பார்வையை உயர்த்தவும் இயலும். இதனால் தான் லைலத்துல் கத்ர் இரவு கண்ணிற்குப் புலப்படாத உலகின் கணநேர ஒளி மனிதனுக்கு வெளிப்படுத்தப்படும் இரவாக இருக்கிறது. அல்லாஹ் தன் சொற்களால் சுட்டிக்காட்டும் இரவு இந்த இரவுதான். அல்லாஹ் சொல்கிறான். "நிச்சயமாக நாம் இந்தக் குர்ஆனை மிக்க கண்ணியமுள்ள கத்ர் என்னும் ஓர் இரவில் (முதலாவதாக) இறக்கி வைத்தோம்." [97 : 1]

உணவு நிறைந்திருக்கும் பைக்குள் தன் தலையை ஆழமாகப் புதைக்கும் ஒருவன் கண்ணுக்குப் புலப்படாத உலகைக் காணலாம் என நம்ப இயலாது. அவன் தன் வயிற்றைக் காலியாக வைத்திருந்தாலும் அவன் திரையை அகற்றி கண்ணுக்குப் புலப்படாத உலகைக் காணமுடியாது. அவன் தன் மனத்தை அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து வேறு ஏதும் இல்லாமல் காலி செய்தால் தான் [அந்த உலகைக் காண முடியும்,] இதுதான் விஷயம். இதன் அடிப்படை ஒருவன் தான் உண்ணும் உணவின் அளவைக் குறைப்பதாகவே

இருக்கிறது. பல்வேறு உணவுகள் பற்றிய நூலில் மேலும் இது ஆராயப்படுகிறது.

ஆறுவது : நோன்பைத் திறந்த பிறகு ஒருவனின் மனம் அச்சத்திற்கும், நம்பிக்கைக்கும் இடைப்பட்ட தவிப்பு (நிச்சய மற்ற) நிலையில் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அவன் தன் நோன்பு ஏற்கப்படுமா என்பதை அறிய மாட்டான். இப்படி இருந்தால் அவன் அல்லாஹ்வின் அன்பிற்குப் பாத்திரமான வர்களில் ஒருவனாக ஆவான். (அவன் நோன்பு) மறுக்கப் பட்டுவிட்டால் அவன் அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெறுதவர் களில் ஒருவனாக இருப்பான். (நோன்பிற்குப் பிறகு மட்டு மல்ல) எல்லா வணக்கங்களுக்கும் பிறகும் அவன் இவ்விதத் தவிப்பு (நிச்சயமற்ற) நிலையில்தான் இருக்கவேண்டும்.

அல்ஹஸன் இப்னு அபுல் ஹஸன் அல்பஸரீ அவர்களை ஒரு கூட்டத்தார் கடந்து சென்றார்கள். அந்தக் கூட்டத்தார் விளையாடிக்கொண்டும், சிரித்துக்கொண்டும் சென்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்து அல்ஹஸன் இப்னு அபுல் ஹஸன் அல் பஸரீ அவர்கள் கூறினார்கள் : ''உண்மையாக, அல்லாஹ் ரமலான் மாதத்தை ஒட்டப்பந்தய மைதானமாக வைத்திருக் கிறான். அதில் மனிதர்கள் அவனுடைய வணக்கத்தில் போட்டி போடுகிறார்கள். சிலர் பந்தயத்தில் வென்று பரிசு பெறுகிறார் கள், சிலர் பின் தங்கி, பந்தயத்தை இழக்கிறார்கள். மனிதனைப் பார்த்து நமக்கு ஆச்சரியமாயுமிருக்கிறது. விந்தையாயுமிருக் கிறது. அவன் அந்த நாளில் தன் நேரத்தை சோம்பேறித் தனத்திலும், சிரிப்பிலும் கழித்துப் பாழ்படுத்துகிறான். அதே நாளில் முயற்சியுள்ளவர்கள் வெற்றியை சந்திக்கிறார்கள், சோம்பேறிகள் தோல்வியையும்துயரத்தையும் சந்திக்கிறார்கள், அல்லாஹ்வின்மீது ஆணையாக, திரை விலகினால் நல்லவர் தம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டும், கெட்டவன் தன் தீய செயல் களைச் செய்து கொண்டும் இருப்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

இதை மற்றொரு முறையில் கூறுவதென்றால் இப்படித் தான் கூறவேண்டும். எவருடைய நோன்பு ஏற்கப்பட்டிருக்

கிறதோ அவரை மகிழ்ச்சி ஆட்கொண்டிருக்கும், சோம்பேறித் தனம் அவரை விட்டும் விலக்கப்பட்டிருக்கும். எவருடைய நோன்பு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவருடைய இதயத்தி லிருந்து வேதனையும் வருத்தமும் எல்லா மகிழ்ச்சியையும் நீக்கி விடும். சிரிப்பது அவருக்கு இயலாததாக்கப்படும்.

அல் அஹ்னஃப் இப்னு கைஸ் அவர்கள் கூறியதாக சொல்லப்படுகிறது. அவர்களிடம் ஒருமுறை, ''நீர் ஒரு வயது முதிர்ந்த மனிதர். நோன்பு உம்மை பலவீனப்படுத்துமே'' என்று கூறப்பட்டதாம். அதற்கு அவர்கள், இந்த நோன்பு ஒரு நீண்ட பயணத்திற்கு என்னுடைய தயாரிப்பு ஆகும். நிச் யமாக இறைவனுடைய ஊழியத்தைத் தாங்கிக் கொள்வது இறைவனுடைய சித்திரவதையைத் தாங்கிக் கொள்வதைவிட எளிது'' என்று பதில் கூறினார்களாம். நோன்பின் அந்தரங்கப் பொருளை இந்தச் சொற்கள் விளக்குகின்றன.

நீங்கள் இப்படிக் கேட்கலாம்: ''ஒருவர் தம் வயிற்றின் ஆசையையும், தம் காமத்தின் தூண்டுதலையும் கட்டுப்படுத்த மட்டும் செய்கிறார். நோன்பின் இந்த அந்தரங்க அம்சங்களை விட்டு விடுகிறார். அவரின் நோன்பை எப்படி சட்ட நிபுணர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்கள். அவரின் நோன்பு முறையானது என்று எப்படிச் சொல்கிறார்கள்?"

வெளிப்புறச் சட்டங்களை அறிந்த நிபுணர்கள் நோன்பின் நியமமான விதிகளையும், சாட்சியங்களையும் கொண்டு அதனை முறையானது தான் என்று கூறிவிடுகிறார்கள். நாம் நோன்பை அதன் அந்தரங்க விதிகளைக்கொண்டு குறிப்பாக, புறம்பேசு வது போன்றதைக் கொண்டு உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறோம். வெளிப்புறச் சட்டங்களை அறிந்த நிபுணர்கள் உலகத்தின் விஷயங்களில் சாதாரண மக்களிடமிருந்து அவர்களால் செய்ய முடிந்த கடமைகளைத் தவிர்த்து வேறொன்றையும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள்.

மறுமையினுடைய (சட்டங்களை அறிந்த) கல்விமான்கள் 'முறையானது' என்பதற்கு 'ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவது' என்றே பொருள் கொள்கின்றனர். 'ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது' என்பதற்கு (ஒரு செயல்) எந்த நோக்கத்திற்காகச் செய்யப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தை அடைவது என்றே பொருள் கொள்கின்றனர். நோன்பின் நோக்கம் அல்லாஹ்வின் குணங்களில் ஒன்றைக் கொள்வது என்றும் அமரர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுவது என்றும் அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். அல்லாஹ்வின் குணங்களில் ஒன்று என்பது சகித்துக் கொள்வது [சமதீயா] ஆகும். அமரர்களின் முன்மாதிரி என்பது முடிந்த மட்டும் உடல் இச்சையிலிருந்து விலகியிருப்பதாகும். அமரர்கள் உடல் இச்சைக்கு உட்பட்டவர்கள் அல்லர். ஆனால் மனிதன் அறிவின் ஒளியைக் கொண்டு இச்சையை வெற்றி கொள்ளும் தன்வலிமையின் மூலம் [அவ்வித ஒளியைப் பெற்றிராத] விலங்குகளை விட்டும் உயர்ந்து நிற்கிறான். மற்றொரு விதம் பார்த்தால், மனிதன் உடல் இச்சைக்கு உட்பட்டிருப்பதாலும் [அதன் மாயைகளுடன்] போராடும் அவனுடைய வலிமையைக் கொண்டு அவன் (தரம்) நிதானிக்கப் படுவதாலும் அவன் அமரர்களை விட்டும் கீழே நிற்கிறான். இச்சையில் அவன் ஈடுபட ஈடுபட அவன் கீழே, கீழே தாழ்கிறான். விலங்குகளின் தரத்திற்கு நெருங்கி வருகிறான் அவன் தன் இச்சையை அடக்க அடக்க அவன் மேலே மேலே உயர்கிறான்; அமரர்கள் தரத்திற்கு நெருங்கிப் போகிறான். அமரர்கள், அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் அருகில் இருக்கிறார்கள். எவர் அமரர்களின் பாதச் சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறாரோ, எவர் அமரர்களின் முன்மாதிரியை எடுத்துக் கொள்கிறாரோ அவர் அமரர்களைப் போலவே அல்லாஹ்வை நெருங்குகிறார் இது இடத்தால் நெருங்குவதை அல்ல, குணங்களால், இயல்புகளால் நெருங்குவதையே குறிக்கும்.

அகப்பார்வையுள்ள மனிதர்களுக்கிடையிலும் இதயத்தின் மருத்துவர்களுக்கிடையிலும் நோன்பின் அந்தரங்கம் என்பது இது தான். பகல் முழுதும் எல்லா உடல் ஆசைகளையும், இச்சைகளையும் திருப்திப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு

ஒரு வேளை உணவைத் தாமதிப்பதாலும், சூரியன் மறைந்ததும் இருவேளை உணவை ஒன்று சேர்த்து உண்பதாலும் என்ன நன்மை ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது? இவ்விதச் செயலால் நன்மைகள் ஏற்படுமானல் அண்ணல் நபி [ஸல்] அவர்களின் இந்தச் சொற்களுக்குத்தாம் என்ன பொருள்? அவர்கள் கூறு கிருர்கள், ''பலர் தம் நோன்பால் பசியையும் தாகத்தையும் தவிர்த்து வேறு ஒன்றையும் பெறுவதில்லை" என்று. அதனல் தான் அபுத் தர்தாஃ [ரலி] அவர்கள் ''அறிவாளிகளின் உறக்கம் எவ்வளவு நல்லதாயிருக்கிறது. அவர்கள் உண்பது எவ்வளவு சிறப்பாக இருக்கிறது!! பாருங்கள்! எப்படி அவர் கள் முட்டர்ள்களின் விழிப்பையும் முட்டாள்களின் நோன்பை யும் நாணமுறச் செய்கின்றனர்" என்று கூறினர்கள். உண்மை யாக இறை நம்பிக்கையாளர்களின் பக்திமான்களின் ஓர் அணு அளவு வணக்கமானது வழி கேடர்களுடைய மலை அளவு வணக்கத்தை விட உயர்வானது. எனவே அறிஞர்களில் ஒருவர் கூறினர். ''நோன்பு வைப்பவர்களில் பலர் உண்மை யிலேயே நோன்பு வைத்திருக்கவில்லை. உண்டு கொண்டும் பருகிக் கொண்டும் இருக்கும் பலர் உண்மையிலேயே நோன்பு வைத்திருக்கிருர்கள்" என்று. உண்டு கொண்டும் பருகிக் கொண்டும் நோன்பு வைத்திருக்கும் ஒருவன் தன்னைப் பாவங் களிலிருந்தும் விலக்கி வைத்திருக்கிருன். நோன்பு வைத்திருக் கும் ஒருவன், பசித்திருக்கும் போதும் தாகித்திருக்கும் போதும் பாவம் செய்தால் அவன் உண்மையிலேயே நோன்பு வைத்தி ராதவன் ஆகிருன். நோன்பு என்ருல் என்ன என்பதையும், அதன் அந்தங்கரங்களையும் அறிந்த எவருக்கும் இதுதெரியும்.

ஒருவன் உண்பதிலிருந்தும், பருகுவதிலிருந்தும் உடல் உறவு கொள்வதிலிருந்தும் விலகியிருக்கிருன், ஆனல் (எல்லா விதமான) பாவங்களையும் செய்கிருன். இவன் நாம் கீழே குறிப் பிடுபவனைப் போல் ஆவான். அவன் உளு செய்யும் போது தன் கையை மூன்று முறை தன்னுடைய மற்ருெரு கை மீது தடவுகிருன். அவ்விதம் செய்து உளூவின் விதியை வெளிப்படையாக நிறைவேற்று

கிருன். ஆனால் அவன் (அதன் அத்தரங்கமான) கழுவுவது என்னும் முக்கியமான காரியத்தை விட்டு விடுகிருன். எனவே அவனுடைய அறியாமைக்காக அவன் தொழுகை மறுக்கப் பட்டுவிடுகிறது. அதற்கு மாருக, உண்பதைக் கொண்டு நோன்பை முறிப்பவன் தன்னைப் பாவத்திலிருந்து விலக்கு வதன் மூலம் நோன்பைக் காக்கின்ருன். இவன் கீழே குறிப் பிடப்படுபவனைப் போன்றவன் ஆவான். அவன் உளூ செய்யும் போது தன் உடல் உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒரு முறை தான் கழுவுகிருன். அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தைக் கொண்டு அவன் தொழுகைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவன் உளூவை அதற்குரிய விதிகளின்படி செய்யத் தவறினலும் உளூவின் முக்கியமான விதியை நிறைவேற்றி யிருக்கிருன். இரண்டையும் செய்பவன் கீழே குறிப்பிடப்படு பவனைப் போல் ஆவான். அவன் உளூ செய்யும்போது தன் உடல் உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் மூன்று முறை கழுவு கிருன். அதன் மூலம் உளூவின் முக்கிய நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றுகிருன், அதன் விரிவான விதிகளையும் நிறை வேற்றுகிருன். இதுவே முழுமையானதாகும்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒருமுறை கூறினர்கள். ''நிச்சயமாக நோன்பு ஓர் அமானிதம் ஆகும். எனவே ஒவ் வொருவரும் தம் அமானிதத்தைப் பற்றிக் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளட்டும்!'' என்று. மீண்டும் அவர்கள் கூறினர்கள், ''நிச்சயமாக அல்லாஹ் அமானிதப் பொருள்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடும்படி உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிருன்'' (4 : 58) என்று. அவ்விதம் கூறும்போது அவர்கள் தம் கைகளை உயர்த்தியும், தம் செவிகளையும், கண் களையும் தொட்டும் குறிப்பிட்டார்கள் : ''கேட்கக் கூடிய (இதுவும்), பார்க்கக்கூடிய (இதுவும்) (அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்த) அமானிதமாகும்.'' அவ்விதம் இல்லாவிடில் அவர்கள் இப்படிக் கூறியிருக்க மாட்டார்கள் : ''எவனொருவன் மற் ருெருவனுடன் விவாதித்தால், மற்ருெருவன் மீது பிரமாணம் செய்தால் பின்னவன் சொல்லட்டும், ''நான் நோன்பு வைத்திருக்கிறேன், உண்மையிலேயே நான் நோன்பு வைத்

திருக்கிறேன்" என்று. மற்றொரு விதம் சொல்வதென்றால் இப்படிக் கூறட்டும்: ''என்னுடைய இந்த நாவைக் காக்கத்தான், கட்டுப்படுத்தத்தான் நான் அக்கறை கொண்டிருக்கிறேன்; தர்க்கிக்க, உங்களுக்குப் பதில் கூறுவதற்கு அல்ல"

இப்பொழுது, வணக்கத்தின் ஒவ்வொரு செயலும் வெளிப்புற அமைப்பும், உட்புற அந்தரங்கமும் பெற்றிருக்கிறது, வெளிப்புற ஓடும், உட்புறக் குடலும் பெற்றிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது, ஓடும் பல்வேறு தரத்ததாயிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு தரமும பல்வேறு அடுக்குகள் பெற்றிருக்கின்றது. ஓட்டைக்கொண்டு நீங்கள் திருப்தி அடைந்து விடுகிறீர்களா அல்லது அறிவாளிகளின் கூட்டத்தில், கல்விமான்களின் கூட்டத்தில் சேர்ந்து கொள்கிறீர்களா? இதைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியவர்கள் நீங்கள் தாம்.

பகுதி-3
கடமையற்ற நோன்பு

குறிப்பிடத்தக்க மேன்மையான விசேஷ நாட்களில் நோன்பு வைப்பது விரும்பத் தகுந்தது. இதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! இந்த விசேஷ நாட்கள் ஆண்டுதோறுமோ, மாதம் தோறுமோ, வாரம் தோறுமோ திரும்பத்திரும்ப வருகின்றன.

ரமலான் மாத நாட்களைத் தவிர்த்து ஆண்டுதோறும் வரும் விசேஷ நாட்கள் அரபா நாள், ஆஷூரா நாள், துல்ஹஜ் மாதத்தின் ஆரம்பப் பத்துநாட்கள், முஹர்ரம் மாதத்தின் ஆரம்பப் பத்துநாட்கள் ஆகியவை ஆகும். அதே விதம் புனித மாதங்களான துல்கஃதா, துல்ஹஜ் முஹர்ரம், ரஜப் ஆகியவை அனைத்தும் நோன்பு வைப்பதற்கு ஏற்ற மாதங்களாகும். அவை மேலான மாதங்களுமாகும்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஷஃபான் மாதத்தில் அடிக்கடி நோன்பு வைக்கும் வழக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அவ்விதம் அவர்கள் நோன்பு வைப்பதைப்பார்க்கும் போது அவர்கள் ரமலான் மாதத்தில் இருக்கிறார்களா என்று எண்ணத்தோன்றும். ஒரு ஹதீஸில் வருகிறது, ''ரமலான் மாதத்தைத் தவிர்த்து நோன்பு வைப்பதற்கு மிகவும் மேலான மாதம் அல்லாஹ்வின் மாதமாகிய முஹர்ரம் மாதமாகும்" என்று. இதற்குக் காரணம் முஹர்ரம் ஆண்டின் முதல்மாதமாக இருப்பதாகும். ஆண்டை சரியான முறையில் ஆரம்பிப்பது அல்லாஹ்வை அதிகம் மகிழச் செய்கிறது. ஆண்டு முழுவதும் அவனுடைய அருள் வரும் என்று நம்பிக்கைகொள்ள வைக்கிறது அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களும், ''ஒரு புனித மாதத்தில் ஒரு நாள் நோன்பு வைப்பது மற்ற மாதத்தில் முப்பது நாட்கள் நோன்பு வைப்பதைவிட மிகவும் மேலானது." ''ரமலான் மாதத்தில் ஒருநாள் நோன்புவைப்பது மற்றொரு புனித மாதத்தில் முப்பதுநாட்கள் நோன்பு வைப்பதைவிட மிகவும் மேலானது" என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஒரு ஹதீஸில் இவ்விதம் இருக்கிறது. ''ஒருவர் ஒரு புனித மாதத்தில் வியாழன், வெள்ளி, சனி ஆகிய மூன்று நாட்களில் நோன்பு நோற்ருல் ஒவ்வொரு நாளுக்கும் ஒன்பது நூறு ஆண்டுகள் (செய்த) வணக்கமாக அல்லாஹ்வால் வரவு வைக்கப்படும்."

மற்ரெரு ஹதீஸில் இவ்விதம் வருகிறது: ''ஷஃபான் பதினைந்தாம் நாள் கழிந்ததும் அதன்பின் ரமலான் மாதம் வரும்வரை நோன்பு வைக்கக் கூடாது.''

ஒருவர் ஷஃபான் மாதத்தில் நோன்பு வைத்துக் கொண்டிருந்தால் ரமலான் மாதம் ஆரம்பிப்பதற்கு ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பே நோன்பு வைப்பதை விட்டுவிடுவது விரும்பத்தகுந்தது. ஆனுல் அவர் ஷஃபான் மாதத்தில் வைத்த நோன்பை ரமலான் மாதத்திலும் தொடர்ந்து வைத்தால் அவர் அவ்விதம் வைத்தது முற்றிலும் அனுமதிக்கத் தக்கதே. ஏனெனில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களே ஒருமுறை அவ்விதம் வைத்திருக்கிருர்கள். சாதாரணமாக இரண்டு மாதங்களுக்கும் இடையே நோன்பு வைக்காத நாட்கள் இருக்க அனுமதித்தாலும் அவர்களே இடைவெளி இல்லாமல் தொடர்ச்சியாக நோன்பு வைத்திருக்கிருர்கள். ஷஃபான் மாதத்தின் இறுதி இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களில் நோன்பு வைத்துக்கொண்டு ரமலானை எதிர் கொள்ள ஒருவருக்கும் அனுமதியில்லை.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் சிலர் ரஜப் மாதம் முழுவதும் நோன்பு வைப்பதை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஏனெனில் அது மேன்மையில், முக்கியத்துவத்தில் ரமலான் மாதத்திற்குச் சமமாக வந்துவிடலாம் என்பதற்காக மிக மேலான மாதங்கள் துல்ஹஜ், முஹர்ரம், ரஜப் ஷஃபான் ஆகியவையாகும். புனித மாதங்கள் துல்கஃதா, துல்ஹஜ் முஹர்ரம், ரஜப் ஆகியவையாகும். இவற்றில் ரஜப் தனித்து நிற்கிறது. மற்றவை ஒன்றை ஒன்று பின் தொடர்கின்றன. இவற்றில் எல்லாம் மிகவும் மேலான மாதம் துல்ஹஜ்தான். ஏனெனில் அதில்தான் ஐயாமுல் மஃலூமசத் நாட்களும், ஐயா

மூல் மஃதூதாத் நாட்களும் வருகின்றன. துல்கஃதா புனித மாதங்களில் ஒன்ருகும், யாத்திரை மாதங்களில் ஒன்றுமாகும். மற்றொரு விதத்தில் ஷவ்வால் யாத்திரை மாதங்களில் ஒன்று என்ருலும் புனித மாதங்களில் ஒன்றல்ல. முஹர்ரமோ, ரஜபோ யாத்திரை மாதங்கள் அல்ல.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்விதம் கூறியதாக சொல்லப்படுகிறது: ''துல்ஹஜ் மாதத்தில் (முதல்) பத்து நாட்களில் செய்யப்படுபவற்றைவிட மிகவும் மேலானவையாகவும், அல்லாஹ்வால் அங்கீகரிக்கத் தக்கவையாகவும் எந்த நல்ல காரியமும் இல்லே. உண்மையிலேயே, அந்த நாட்கள் ஒன்றில் நோன்பு வைப்பது ஒர் ஆண்டு நோன்பு வைப்பதற்குச் சமமாகும். அந்த இரவுகள் ஒன்றில் தொழுவது லேலத்துல் கத்ர் இரவில் தொழுவதற்குச் சமமாகும்'' இவ்விதம் அவர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு விட்டு, ''அல்லாஹ்வுக்காகப் புனிதப் போர் புரிவது கூடவா?" என்று வினவப்பட்டபோது அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்காகப் புனிதப்போர் (புரிவது) கூட மேலான தில்லே'' என்றும் ''(அதில்) ஒருவரின் குதிரை கொல்லப்பட்டும் அவரின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டும் போனல் அது மேலானதாகிவிடும்" என்றும் பதில் கூறினர்கள்.

ஒவ்வொரு மாதத்தின் மேலான நாட்கள் முதல்நாள், நடு நாள், கடைசி நாள் ஆகியவை ஆகும். ஒவ்வொரு மாதத்தின் மத்தியிலும் ஐயாமுல் பீலின் (ஒளிமிக்க இரவுகள்) நாட்கள் வருகின்றன. அவை ஒவ்வொரு மாதத்தின் பதின் மூன்றும், பதினன்காம், பதினேந்தாம் நாட்களாகும்.

ஒவ்வொரு வாரமும் வரும் மேலான நாட்கள் திங்கள், வியாழன், வெள்ளி ஆகியவையாகும். இந்நாட்களில் நோன்பு வைப்பதும், நல்ல காரியங்கள் செய்வதும் விரும்பத் தகுந்தது. ஏனெனில் இந்நாட்களின் விசேஷத்தால் இந்நாட்களில் செய்யப்படும் காரியங்களுக்கு வெகுமதியும் இரட்டிப்பாகிறது,

வாணுள் முழுவதும் நோன்பு வைத்தால் அதில் இந்த நாட்கள் எல்லாம் அடங்கிவிடும். நல்லோர்கள் இது பற்றிப்

பல்வேறு கருத்துக் கொள்கின்றனர். சில பல ஹதீஸ்களின் அடிப்படையில் இவ்விதம் நோன்பை சிலாகிக்கவில்லை. இதன் உண்மை என்ன! இரண்டு காரணங்களுக்காக இவ்வித நோன்பு சிலாகிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு காரணம், ஒருவர் தம் வாணாள் முழுவதும் நோன்பு வைப்பதால் அவர் இரண்டு பெரு நாட்களின் போதும் அத்துடன் ஐயாமுத் தஷ்ரீக் நாட்களின் போதும் உண்ண முடியாமல் போய் விடுகிறது. மற்றொரு காரணம், அவர் அவ்விதம் நோன்பு வைப்பதால், அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பழக்கத்தை விட்டு விலக நேர்கிறது. அத்துடன் அவர் தமக்கு நோன்பையும் ஒரு சுமையாகவும் ஆக்க நேர்கிறது.

அல்லாஹ், மனிதன் தன் சுதந்திரங்களை அனுபவிப்பதையும் விரும்புகிறான், அதே அளவு அவன் தன் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதையும் விரும்புகிறான். எனினும் அவ்வித (அபாயங்கள்) இல்லை எனில், அவ்விதம் வாணாள் முழுவதும் நோன்பு வைப்பது தமக்கு நன்மை என்று கருதுவாராயின் தாராளமாக ஒருவர் அவ்விதம் நோன்பு வைக்கலாம். ஏனெனில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் பலரும், அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தவர்கள் பலரும் அவ்வித நோன்பை வைத்திருக்கின்றனர். அபூ மூஸா அல்அஷ்அரீ (ரலி) அவர்கள் கூறிய ஒரு ஹதீஸில் இப்படி வருகிறது:

''தம் வாணாள் முழுவதும் நோன்பு வைத்தவருக்கு நரகில் இடம் கிடையாது. அவர் முதிர்ந்த வயதான தொண்ணூறு வயதுவரை வாழ்வார்.''

'வாணாள் நோன்புக்கு அடுத்தபடியாக வாணாள் நோன்பின் தரத்திற்குச் சற்றுக் குறைவான மற்றொரு நோன்பு இருக்கிறது. இதுதான் ஒருநாள் விட்டு ஒருநாள் நோன்பு (சவ்ம் நிஸ்ஃபி அல்தஹ்ர்) ஆகும். இது வைப்பதற்கு மிகவும் கடினமானது, தசையையும் மிகவும் வாட்டிட வல்லது. இந்த நோன்பின் மேன்மையைப் போற்றியும், ஒருநாள் நோன்பு வைத்துவிட்டு மறுநாள் நோன்பு வைக்காத

அடியாரின் நிலையைக் குறித்தும் பல ஹதீஸ்கள் கூறப்படுகின்றன.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் (இதுபற்றி) இப்படிக் கூறியிருக்கிறார்கள்: ''உலகின் கருவூலங்களுக்கான சாவிகளும், பூமியின் செல்வங்களுக்கான திறவுகோல்களும் என்னிடம் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் நான் அவற்றை ஏற்க மறுத்தேன். நான் ஒருநாள் பசித்தும், மறுநாள் நன்கு உணவருந்தியும் இருப்பது மிகவும் நல்லது. நான் நன்கு உணவு அருந்தியிருக்கும்போது அல்லாஹ்வுக்கு என் புகழை வழங்குவேன், பசித்திருக்கும்போது அவனுக்கு என் பிரார்த்தனையைச் செலுத்துவேன்.''

மேலும் அவர்கள் இப்படிக் கூறியிருக்கிறார்கள்: ''மிகவும் சிறந்த நோன்பு என் சகோதரர் தாவூதின் நோன்புதான், அவர் ஒருநாள் நோன்பு வைப்பார், மறுநாள் நோன்பு வைப்பதை விட்டு விடுவார்.''

நோன்பைப்பற்றி அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் அவர்களுடன் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் செய்த விவாதம் இதேவிதமாகவே இருக்கிறது. அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்களின் ஆலோசனை ஒன்றிற்குப் பதில் அளிக்கும்போது அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் கூறினர். ''நான் அதையும்விட மிகவும் கடினமான நோன்பையும் தாங்கிக் கொள்வேன்'' என்று.

அதைக்கேட்டு அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள், ''ஒரு நாள்விட்டு ஒருநாள் நோன்பு வையும்!'' என்று கூறினர். அதற்கு அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர், ''அதையும்விட மிகவும் மேலான ஒன்றை நாம் விரும்புகிறோம்'' என்றனர்,

''அதைவிட மிகவும் மேலான ஒன்று இல்லை'' என்று அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் பதில் கூறினர்.

அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் ரமலான் மாதம் தவிர்த்து மற்ற மாதம் எதிலும் முழு மாதமும் நோன்பு ஒரு போதும் வைத்ததில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

தம் வாணுள் முழுதும் ஒருநாள் விட்டு ஒரு நாள் நோன்பு வைக்க முடியாதவர்கள் ஒவ்வொரு மூன்றும் நாளும் (துல்த் அல் தஹ்ர்) நோன்பு வைக்க முயலலாம், இது ஒரு நாள் நோன்பு வைத்துவிட்டு இரண்டு நாட்கள் இடைவெளி விடும் நோன்பாகும். மேலும், ஒருவர் ஒரு மாதத்தின் துவக் கத்தில் மூன்று நாட்களும், நடுவில் மூன்று நாட்களும், கடைசி யில் மூன்று நாட்களும் நோன்பு வைத்தால் அவர் 'தம் வாணுளின் மூன்றில் ஒரு பகுதியில் நோன்பு வைத்தவர்போல் ஆவார் அவர் நோன்பு வைக்கும் நாட்கள் (நோன்பு வைப்ப தற்கு ஏற்ற) நாட்களுடன் இணைந்து விடும் அவர் ஒவ்வொரு வாரமும் திங்கள், வியாழன், வெள்ளி ஆகிய நாட்களில் நோன்பு வைத்தால் அவர் தம் வாணுளில் ஏறத்தாழ மூன்றில் ஒரு பாகம் நோன்பு வைத்தவராவார்.

(நோன்பு வைப்பதற்கு ஏற்ற) மேலான காலங்கள் எவை என்பது தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நோன்பின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம், நோன் பின் பிரதான நோக்கம் உள்ளத்தை சுத்தப்படுத்துவதும் உள்ளத்தின் கவனமனைத்தையும் அல்லாஹ்வின் மீது திருப்பு வதுமாகும்.

ஒருவர் நோன்பின் உண்மைப் பொருளை அறிகிருர். தம் உள்ளத்தை நோக்குகிருர். அதன் மூலம் மறுமைக்கான பயணத்தில் நோன்பின் இடத்தையும், அதன் மதிப்பையும் அறிந்து கொள்கிருர், அவர் தம் உள்ளத்தின் நலம் எங்கிருக் கிறது என்பதைக் காணத் தவறமாட்டார். இதற்கு தொடர்ச்சி யாக ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. இதனுல்தான் இவ்விதம் சொல்லப்படுகிறது: அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்கள், ஒருபோதும் அவர்கள் உண்ணவில்லையோ என்று எல்லோரும் எண்ணும் வரை அவர்கள் நோன்பு வைப் பது வழக்கம், அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்கள், ஒருபோதும் நோன்பு வைக்கவில்லையோ என்று எல்லோரும் எண்ணும் வரை அவர்கள் உண்பது வழக்கம்.'' அதனுல்தான் இவ்விதம் கூறப்படுகிறது: ''அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்கள், ஒரு

போதும் விழித்தெழ மாட்டார்களோ, என்று எல்லோரும் எண்ணும் வரை அவர்கள் உறங்குவது வழக்கம். அல்லாஹ்வின் தூதர் அவர்கள் ஒருபோதும் படுக்கைக்குச் செல்லவில்லையோ என்று எல்லோரும் எண்ணும் வரை அவர்கள் உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கம். அவர்கள் இவ்விதம் நடந்து கொண்டதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்ட முன்னறிவிப்பாகும்,''

ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் பொருத்தமான செயல் எது என்பதை அந்த முன்னறிவிப்பு அவர்களுக்கு உணர்த்தியது, கல்விமான்களில் சிலர் இரு நோன்புகளுக்கு இடையே நான்கு நாட்கள் இடைவெளி இருப்பதை ஆதரிக்கவில்லை. இவ்விதம் நான்கு ந[illegible] இடைவெளி விடுவது உள்ளத்தைக் கடினப்படுத்தும் என் தீய பழக்கங்கள் ஏற்படச் செய்யும் என்றும், இழி உணர்ச்[illegible] யும், இச்சையையும் ஏற்படுத்தும் என்றும் அவர்கள் [illegible] காட்டுகிறார்கள். என் கருத்து என்னவெனில் இதுவே மி[illegible] அதிகமான மக்கள் விஷயத்தில் உண்மையாகும் என்பதே[illegible]